

tetun muistopatsaan. Ehdotuksia lämpimästi kannatettiin ja käytännöllisiä toimenpiteitä varten valittiin toimikunta.

Näistä asioista keskustellaan sitten seuraavissa johtokunnan kokouksissa, ja jätetään Uhtualla valittu toimikunnan tehtäväksi myöskin toht., nyk. professori Väinö *Salmisen* ehdotuksen toteuttaminen saada aikaan Vienan Karjalaan museo, jonka yhteyteen tulisi myöskin jonkinlainen muinaiskarjalaisuutta käsittävä keruutoimisto, siis samat tehtävät, jotka nyt askarruttavat seuran johtoa, pantiin jo silloin alulle.

Saatuaan näin uuden pohjan toiminnalleen, oli Sivistysseuran lähin tehtävä pyrkiä parhaalla tavalla uusiin päämääriin. Ensimmäinen tehtävä oli lähetystön matka Saksaan. Tähän lähetystöön kuuluivat tohtori-insinööri *Benjamin Mitro*, joka kielitaitoisena karjalaisena toimi lähetystön johtajana, Karjalan Sivistysseuran puheenjohtaja, kauppaneuvos *A. Mitro* sekä johtaja *Timo Manner*. Seuran johtokunnan kokouksessa 3 p. syyskuuta 1918 selostaa johtokunnan puheenjohtaja Mitro sanottua Saksan matkaa. Selostuksesta käy ilmi, että lähetystö oli jättänyt Saksan Keisarilliselle Hallitukselle ja Saksan Ylimmälle Sotajohdolle kirjelmät. Samanlainen kirjelmä oli jätetty valtiokanslerille, tohtori von Hertlingillekin, mutta koska lähetystö ei häntä henkilökohtaisesti tavannut, oli hänelle toimitettu toinenkin lyhyt kirjelmä. Selostus päättyy toteamukseen, että matkan tuloksiin on lähetystö erinomaisen tyytyväinen. Itse kirjelmä kuuluu:

»Arkangelin ja Olonetskin läänien karjalaisten asukkaiden Karjalan Sivistysseuralle lähetystöjen välityksellä saapuneiden monilukuisten suullisten ja kirjallisten avunpyyntöjen perusteella rohkenemme me, yllämainitun seuran johtokunnan jäsenet, nöyrimmästi kääntyä mahtavan Saksan hallituksen puoleen ilmituoden tämän kansan hartaimmat toivomukset, täydellisesti luottaen siihen, että voimakas Saksan kansa, joka on tämänkin sodan aikana asettunut tosissaan pientenkin kansallisuuksien suojelijaksi, nytkin tarmokkaalla kädellään tukisi Karjalan pienen kansan pyrkiä myksiä. Nämä hartaimmat toivomukset ovat:

sen osan Itä-Karjalaa, joka on nyt Venäjän yhteydessä, mutta joka kansallisesti, kielellisesti, historiallisesti, maantieteellisesti ja taloudellisestikin kuuluu Suomeen, on sallittava liittyä Suomeen, sillä ainoastaan täten heimokansan yhteydessä saattaa se kohota ja kehittyä henkisesti ja aineellisessa hyvinvoinnissa. Ottakaa tämän vuosisatojen kovaa kokeneen heimon kohtalo huostaanne ja pelastakaa se tuhon omaksi joutumasta.»

Kirjelmä on päivätty Berliinissä lokakuun 12 p:nä 1918 ja ovat sen seuran puolesta allekirjoittaneet: *A. Mitro* ja *Timo Manner*. (Jatkuu.)



Kersantti Ville Triipponen.

Saatujen tiedon mukaan on itärintaman keskiloikkolla v.k. 12 p:nä kaatunut urheilupiireissä hiihtäjänä tunnettu kersantti *Ville Triipponen*. Hän oli syntynyt Repolassa 1. 1. 1912 ja joutui jo 10-vuotiaana jättämään kotiseutunsa ja pakenemaan omaistensa mukana Suomeen, jossa perhe asettui asumaan Kuhmoon. Triipponen toimi viime vuosina Kuhmossa Toppila oy:n apulaistyönjohtajana, tullen tunnetuksi ahkerana, rauhallisena miehenä, josta kaikki työtoverit pitivät. Kuhmon suojeluskunnan toimintaan hän osallistui innokkaasti ja monina vuosina edusti Kuhmon sk:aa ja urheiluseuraa niiden hiihtojoukkueissa. Talvisodassa 1939—40 hän koko ajan toimi Kuhmon rintamalla sissinä, osallistuen moniin pitkiin ja rasittaviin partiomatkoihin kauas vihollisen selustaan, saaden ansioistaan v. 1940 Vm 2:n. Toisen puolustusotamme alkaessa 1941 hän oli taas mukana yhtä rohkeana ja velvollisuuttaan väistämättömänä, ollen aina valmis vapaaehtoisesti lähtemään raskaimpiin ja vaarallisimpiin tehtäviin. Elokuussa 1941 hän sai Vm 1:n ja marraskuussa Saksan sotilasjohdon myöntämän 2 lk:n rautaristin erikoisista ansioistaan. Aseveljet muistavat hänet iloisena, vaatimattomana miehenä, joka toimi pelottomana ja rauhallisena vaarallisimmissakin tilanteissa. Hän oli todella »ensi luokan mies», kuten aseveljien arvostelu kuuluu.

Esimerkillistä soturia kaipaamaan jäivät vaimo ja tytär, äiti ja isä, sisar ja 4 veljeä sekä aseveljien, työ- ja urheilutovereiden laaja piiri.